"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ରକୁ ପକ୍କା କରାଅ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଅନୁସରଣ କର । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ସହଜ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର**:-** ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ - ତୁମେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥାଅ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଆଉ କୌଣସି କଥାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କର ନାହିଁ । ଖାଅ ପିଅ ସବୁ କିଛି କର କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୋଇଯିବ । ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ରହିଥାଏ । ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ ଶ୍ରୀମତର ଅବଜ୍ଞା କରି ନ ଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ଓଲଟା କର୍ମ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

ଗୀତ**:-** ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା କାହାର ମହିମା ? ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ମହିମା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ରାଜା ଆକବରଙ୍କର ମହିମା ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଔରଙ୍ଗ ଜେବଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେଉଥିଲା । ସେହିଭଳି ରାମଙ୍କର ମହିମା କରାଯାଉଛି, ରାବଣର ନିନ୍ଦା କରାଯାଉଛି । ଭାରତରେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣରାଜ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ରାମରାଜ୍ୟକୁ କହିବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ କହିବା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ । ଏହି ଭାରତକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏଠାରେ ରହିଲାବାଲାଙ୍କୁ ଏବଂ ରହିବାର ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଭାରତକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଏ, ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ଦେବୀ-ଦେବତା, ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ଉଭୟ ଉତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଦୁନିଆ ହୋଇଥାଏ, ତା'ର ବାସିନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ନୂଆ ଭାରତ, ପୁରୁଣା ଭାରତ, ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ନୂଆ ରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ଆମେରିକା, ନୂଆ ଚାଇନା ଥିବ । ନା, ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ନୂଆ ଭାରତ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ନ୍ୟୁ ଇଣ୍ଡିଆ କୁହାଯାଉଛି । ନୂଆ ଭାରତ ନାମ ରଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି ଅର୍ଥହୀନ । ନୂଆ ଭାରତ ପୁଣି ଏ ସମୟରେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା? ନୂଆ ଭାରତରେ ତ ଦିଲ୍ଲୀ ପରିସ୍ତାନ ଥିଲା । ଏବେ ପରିସ୍ତାନ କେଉଁଠି ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦଶା ହେଲା ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ଦ୍□ାରା ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଚାଲିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବାବାଲା ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମେ ଅବିନାଶୀ ସୁଖ ନେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁଣି ତଳକୁ ଖସି ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ - ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆମକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ-ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ନା କିଛି ଔଷଧ ଅଛି, ନା କରିବା ପାଇଁ କିଛି କଥା ଅଛି । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ସହଜ ଯୋଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶରୀର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଆଉ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପବିତ୍ର କରାଇ ଶାନ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବି । ତେଣୁ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଡେଣା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ

ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିଚାର କରିବାର କଥା ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ସହଯୋଗ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଥିରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । କିଭଳି ସହଯୋଗ ଦେବ, ଏହା ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନୁକରଣ କର । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୋର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଚାଲ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ବିନା ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ କୌଣସି ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ କରାଉଛି କି? କେବଳ ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ରକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ "ମନମନାଭବ" । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବେ । ବାବା ଏହି ସବୁ କଥା ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହିଭଳି ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଭଗବାନ ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରାଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇଲାବାଲା ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସର ବହୁତ ମହିମା ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି ନା । ତେବେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । କଳିଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରାତି ପରେ ଦିନ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ ଆସିଥାଏ, ଏହି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ଏଥିରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟ ହିଁ ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି କାରଣ ଏହା ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ, ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦ୍□ାପର ଯୁଗ ଆସୁଛି, ସେମାନେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧାରଣ କରି ଉତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପବିତ୍ର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥାନ୍ତି, ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ପତିତ-ପାବନୀ ଗଙ୍ଗାକୁ ପବିତ୍ର ଭାବି ସେଠାକୁ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରୁଛନ୍ତି । ଗଙ୍ଗା ଏବଂ ସାଗରର ମଧ୍ୟ ମେଳା ଲାଗିଥାଏ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କୋଟିକରେ କେତେ ଜଣ ଏବଂ କେତେ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ୟ କେହି ଏହି କଥାକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଏଠାରୁ ଛାଡି ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅପସେବା ହୋଇ ଯାଉଛି । ତେବେ ସେବା ଏବଂ ଅପସେବା ଉଭୟ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ବହୁତ ସନ୍ତାନ ପଳାଇ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ।

ତୁମେ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ପୁଣି ପିଲାମାନେ ହିଁ ବସି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି, ଅପସେବା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହା କେତେ ମହାନ ପାପ ଅଟେ । ରାବଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମହାପାପୀ କରିଦେଉଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଅପସେବା କରିବେ ଶେଷରେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଚେରୀ ବସିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏତେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ମିଳି ନ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ଅପସେବା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତ ହେଲେ ଧର୍ମରାଜ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ମୋ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ପୁଣି ଓଲଟା କାମ କର ନାହିଁ, ଯଦି ଅପସେବା କରିବ ତେବେ ପୁଣି ଅବଳା ମାତା, କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଘ୍ନ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କର ମାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଆସୁଛି । ଭଗବାନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଦ ଦବାଇଥିଲେ ନା । ଦ୍ରୌପଦୀ ଡାକିଥିଲେ ଯେ ମୋତେ ନଗ୍ନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ମାତାମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଜ୍ଞାନର କଳସ ରଖୁଛନ୍ତି । ଆଗରେ ରହିଲେ ମାତା, ପଛରେ ରହିଲେ ପୁରୁଷମାନେ । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଅହଂକାର ରହିଛି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀର ଗୁରୁ, ସ୍□ାମୀ ଈଶ୍□ର ଅଟେ, ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉଛି ମୋର ଦାସୀ । ଏଠାରେ ବାବା ନିରହଂକାରୀ ହୋଇ ମାତାମାନଙ୍କର ପାଦ ମଧ୍ୟ ଦବାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଥକିଯାଇଛ, ମୁଁ ତୁମର କ୍ଳାନ୍ତି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତୁମଭଳି ମାତାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ତିରସ୍କାର କରିଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି କାହାର ୫-୭ଟି ପିଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରିଲେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପଳାଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସନ୍ତାନ ରଚନା କରି ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଣେତେଣେ ଧକ୍କା ଖାଇବା ପାଇଁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କାହାକୁ ବାଟବଣା କରୁନାହିଁ । ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ମାୟା ଆସି ତୁମକୁ ଦୁଃଖୀ କରାଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଖେଳ । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ଭାବନ୍ତି ଭଗବାନ ହିଁ ଦୁଃଖ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଈଶ୍□ର ପିତା ଏହି ଧନ୍ଦା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ତ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ଯିଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିଥାଏ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାର ଅଛି । କର୍ମକୁ ନିନ୍ଦିବାର କଥା ନାହିଁ । ଯଦି

କେହି ରୋଗରେ ପଡିଥାନ୍ତି, ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ନିଜ କର୍ମକୁ ନିନ୍ଦିଥାଆନ୍ତି ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ, ଯାହା ଫଳରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ନିଜ କର୍ମକୁ ନିନ୍ଦିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆଉ କୌଣସି କଥାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଖାଅ, ପିଅ ଯାହା କିଛି ବି କର କେବଳ ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ପତିତ ଅଟୁ ତେବେ ବାବା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ତୋଫାନକୁ ଦେଖି ଡରିଯାଅ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଗୁପ୍ତ ମେହନତ ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ, ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବ । ତେବେ ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୁଅ । ଆତ୍ମିକ ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଯଦି କୌଣସି ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ଅଛି ତେବେ ଯାଇ ଭାଷଣ କର । ତୁମକୁ ହାତରେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଧରିବାର ନାହିଁ । ତୁମ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ବାକି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ, ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି, ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ରହସ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରୁଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚିତ୍ର ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରାଇଲାବାଲା ଶିକ୍ଷକ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା... କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଇଥିଲେ । ଦେଖ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା କେତେ ମିସାଇଲ୍ସ ଅଥବା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗୁଛି କାରଣ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ବୋଝ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମନମନାଭବ, ତୁମେ କର୍ମଯୋଗୀ ଅଟ । ତୁମକୁ ଯୋଗ ଚାର୍ଟ (ହିସାବ) ରଖିବା ଦରକାର । ତୁମର ଲଢେଇ ମାୟା ସାଥୀରେ ହେଉଛି, ଏହା ବହୁତ ଜୋରଦାର ଲଢେଇ ଅଟେ । ତୁମେ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ମାୟା ମନେ ପକାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନରେ କୌଣସି ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ସଂସ୍କାର ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି, ବନ୍ଦ ହେବାର ହିଁ ନାହିଁ । ସୃଷ୍ଟି କାହିଁକି ରଚନା କରାଯାଇଛି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ନୂଆ ଆତ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, କମ୍ ବେଶୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁ ଅଭିନେତାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବିଶାଳ ନାଟକର ଅଭିନେତା ଅଟ, ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସେତିକି ଅଭିନେତା ଡ୍ରାମାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେତିକି ପୁଣି ଅଭିନୟ କରିବେ । ମୋକ୍ଷ କାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଆବାଗମନ ଚକ୍ରରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଆସିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି ପୁଣି ଯିବାକୁ ପଡୁଛି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ମୁଁ ଏହିପରି ଆସୁଛି । ଯେବେକି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି, ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ କିପରି ବନ୍ଦ ହୋଇପାରିବ । ତୁମେ ୮୪ ଥର ଶରୀରରେ ଆସୁଛ, ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛି । ମୋର ଯିବା ଆସିବା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ତୁମର ଗତି ଏବଂ ମତ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ... ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମତ ଦେଉଛି ତାହା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ମୂଳକଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ତା' ସହିତ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ହେଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛି । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ଆସିଥାଏ । ସେସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ତ୍ର-ମନ୍ତ୍ରର ଅନେକ ପୁସ୍ତକମାନ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ସେସବୁ କଥା ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ନ କରିଲାବାଲାଙ୍କୁ ଅଧାର୍ମିକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, କେବେହେଲେ ଅପସେବା କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇଗଲା, ତେବେ

ତାଙ୍କୁ ଅଜାମ୍ବିଳ କୁହାଯିବ । ଅଜାମ୍ବିଳ, ସୁରଦାସ ଆଦିଙ୍କର କେତେ କାହାଣୀ ସବୁ ରହିଛି । ଏ ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପାପ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସି ମୋର ସନ୍ତାନ ହୋଇ, ମୋର ହାତ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋର ନିନ୍ଦା କରାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ କଚେରୀ ବସିବ । ଯଦି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପୁଣି ଅପସେବା କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ପଦର ପ୍ରାପ୍ତି ରହିଛି, ସେହିପରି ଭୁଲ୍ କଲେ, କଡା ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅବଜ୍ଞା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦକ ଠାବ ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପଚାରିପାରିବ ଯେ ତୁମେ କହୁଛ ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକ... ତାହା କେଉଁ ଠାବ ବା ସ୍ଥାନ ଅଟେ? ସେହି ସ୍ଥାନ ତ ସେମାନେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ଉପାଧିକୁ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଠ ପଢିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଦେବୀ-ଦେବତା ତୁଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏଠାରେ କେହି ପବିତ୍ର ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛ, ତେଣୁ କେବଳ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏହା କେତେ ବଡ ପ୍ରାପ୍ତି ଅଟେ । ଯଦି ଏତେ ବଡ ପ୍ରାପ୍ତି ନ ହେଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତ କି? କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯେ, ଏଭଳି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ଏବଂ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛି । ହାଏରେ ମାୟା.... ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅପସେବା ହେବା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ଏପରି ବି କୌଣସି କର୍ମ ନ ହେଉ ଯାହାଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅବଜ୍ଞା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ମାୟାର ତୋଫାନକୁ ଡରିବାର ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ**:-** ଥକି ଯାଇଥିବା ଏବଂ ଡହଳ ବିକଳ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ଭବ ।

ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ବା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସମୟରୁ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି । ସେଇଥିପାଇଁ ହିଁ ଅନେକ ଜନ୍ମରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସାଧନା କରି କରି ଥକି ପଡିଲେଣି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଆଉ ସାଧନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦ୍‌ଗତି - ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଆତୁର ଏବଂ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବା ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତୃଷା ନିବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ବା ସର୍ବ ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କର, ତେବେ କୁହାଯିବ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ।"

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରଗୁଡିକ ହିଁ ମାୟା ଆସିବାର ଗୁପ୍ତ ଦ୍□ାର ଅଟେ, ଏବେ ଏହି ଦ୍□ାରକୁ ବନ୍ଦ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବାବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାବାଲା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଭଣ୍ଡାରଗୁଡିକ ସଦାସର୍ବଦା ଭରପୂର ରହିଥାଉ । କାହାକୁ ବି ଖାଲି ହାତରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଦେଇଚାଲ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାବନାକୁ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶାକୁ ପୂରଣ କରିଚାଲ । ମହାଦାନୀ, ବରଦାନୀ ହୁଅ - ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସ୍□ରୂପ ଅଟେ ।